

Πλάκα Κερατέας - Λαυρεωτικής

Μία Ιστορία σαν Παραμύθι

Είσοδος της Στοάς 80
(Φωτ.: Αντώνης Ξενάκης)

Εκεί γύρω στο 1860 ένα ιταλικό πλοίο φθάνει στο Λιμάνι Κάλιαρι της Σαρδηνίας. Οι ναύτες κουρασμένοι από το πολυήμερο ταξίδι αδειάζουν γρήγορα – γρήγορα το έρμα από το πλοίο στις πέτρινες προβλήτες του λιμανιού, ένα υλικό με ασυνήθιστα μεγάλο βάρος που όλα τα πλοία συνήθιζαν να χρησιμοποιούν, όταν πέρναγαν από μία αραιοκατοικημένη περιοχή που σήμερα λέγεται Λαύριο. Επρόκειτο για τις **αρχαίες σκωρίες**⁽¹⁾ των μεταλλείων της Λαυρεωτικής Γης. Τίποτε πιο συνηθισμένο, μία δουλειά ρουτίνας, καθώς σε λίγο εργάτες θα απομάκρυναν το υλικό ή θα το έπαιρνε κάποιο άλλο πλοίο που χρειαζόταν έρμα. Και να όμως που η θεά τύχη θα παίξει ακόμη μία φορά το παιχνίδι της. Ένας καλοντυμένος 45αρης κύριος κάνει τη βόλτα του στο λιμάνι και παρατηρεί το παράξενο υλικό, το ζυγίζει με το χέρι του και αφού ρωτά τους ναύτες για την προέλευσή του το βάζει στην τσέπη του για να το ερευνήσει. Η περιπέτεια της Λαυρεωτικής μόλις άρχιζε, το βιβλίο της ιστορίας που έκλεισε πριν από 2000 χρόνια άνοιγε εκ νέου, το όνομα του κυρίου αυτού ήταν **Ι.Β.Σερπιέρης**.

Φυσικά η παραπάνω ιστορία είναι φανταστική. Θρύλος που διαδόθηκε όμως πάρα πολύ στην Λαυρεωτική, το σίγουρο είναι ότι η μεταλλευτική ιστορία της περιοχής μας χάνεται στα βάθη των αιώνων. Στοιχεία έχουμε για ύπαρξη στοών μεταλλείων πριν από το **3000 π.Χ.**

Τον 5^ο αιώνα π.Χ. περίπου 11000 άνθρωποι δουλεύουν στη μεταλλοφόρο αυτή περιοχή για την παραγωγή 20.000 κιλών ασημιού το χρόνο.
Τον 1^ο αιώνα π.Χ. παύει κάθε μεταλλευτική δραστηριότητα, και η περιοχή περνάει στην αφάνεια για τα επόμενα 2000 χρόνια.
1829. Ο **Ιωάννης Καποδίστριας** στέλνει μία ομάδα ειδικών για την μελέτη της περιεκτικότητας των αρχαίων **σκωρίων**, των **εκβολάδων**⁽²⁾ και των **πλυνιών**⁽³⁾, με στόχο την εκ νέου εκμετάλλευση του πλούτου της περιοχής, αλλά και την τεχνική εκπαίδευση του επιστημονικού δυναμικού του νεοσύστατου κράτους. Το σχέδιο αυτό εγκαταλείφθηκε λόγω του πρόωγου θανάτου του.
1835. Η αποστολή ξένων επιστημόνων που στέλνει η Ελληνική Κυβέρνηση αποφαινεται, ότι δεν υπάρχει κέρδος από την εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου της περιοχής.
1841. Εκ νέου αποστολή ξένων επιστημόνων με τα ίδια αρνητικά συμπεράσματα.
1860. Η πρώτη αποστολή Έλληνα επιστήμονα (μετά το 1829), του Ορυκτολόγου **Ανδρέα Κορδέλα** φέρνει αποτελέσματα. Η αρχαία Λαυρεωτική ξαναζωντανεύει.
«Η εκμετάλλευση των αρχαίων σκωριών της Λαυρεωτικής γης θα ήταν πολύ κερδοφόρα για το Ελληνικό κράτος» αναφέρει στην αναφορά του ο **Ανδρέας Κορδέλλας** στις 27 Δεκεμβρίου του 1860.
1862. Ο **Γ. Παχός**, έμπορος από την Άρτα που ζούσε στην Σαρδηνία, σύναψε συμβόλαιο με την **κοινότητα Κερατέας** για την παραχώρηση εκτάσεων προς εκμετάλλευση των αρχαίων σκωριών.
1863. Φθάνει στην περιοχή ο **Ι.Β.Σερπιέρης** (Ιταλός επιχειρηματίας μεταλλείων).

1864. Ιδρύεται η Γαλλική Εταιρεία (από τον Σερπιέρη και Έλληνες μετόχους) και το 1867 παίρνει την πρώτη άδεια εκμετάλλευσης των αρχαίων σκωριών (και όχι μόνο) της περιοχής από το Ελληνικό Κράτος.

1873. Η Γαλλική Εταιρεία χωρίζεται σε δύο, την «Ελληνική Εταιρεία Μεταλλουργιών Λαυρίου» (Ε.Ε.Μ.Λ) (1873 – 1917) και την εταιρεία «Μεταλλεία Καμαρίζης» (1873 – 1875).

1875. Ιδρύεται η «Γαλλική Εταιρεία Μεταλλείων Λαυρίου» (Γ.Ε.Μ.Λ) (1875 – 1981) η οποία ουσιαστικά είναι υπεύθυνη για την αναβίωση της εκτεταμένης μεταλλευτικής δραστηριότητας στη Λαυρεωτική και για την ίδρυση των οικισμών **Πλάκα** και **Καμάριζα** γύρω στο **1880**.

Εδώ αξίζει να αναφέρουμε ότι αρχαίες σκωρίες υπήρχαν στην περιοχή από την θέση Τογάνι – Μητροπίσι (Δυτικά), Σπηλιαζέζα - Βρομοπούσι (ανατολικά) και προς νότο μέχρι το Σούνιο και τον Χάρακα, με την μεγαλύτερη συγκέντρωση στην περιοχή της **Πλάκας** και γύρω από αυτή, στην Περιοχή της **Καμάριζας** (Αγ. Κωνσταντίνος), στα **Μεγάλα Πεύκα** και στα **Εργαστήρια** (σημερινό **Λαύριο**).

Στην περιοχή της Πλάκας η αρχαία σκωρία προέρχεται αποκλειστικά από αρχαία εκμετάλλευση της **Πρώτης και Δεύτερης Επαφής**⁽⁴⁾, στην Καμάριζα στα Μεγάλα Πεύκα από εκμετάλλευση της **Τρίτης Επαφής**, ενώ στα Εργαστήρια (Λαύριο) και γενικά στην παραλιακή ζώνη δεν υπάρχουν αρχαίες στοές, μόνο εγκαταστάσεις επεξεργασίας. (χάρτης Κορδέλλα 1864, χάρτης Βουγιούκα 1865 και χάρτης Γ.Ε.Μ.Λ 1890)

Στην ευρύτερη περιοχή υπάρχουν εν συνόλω **437** διαφορετικά ορυκτά, εκ των οποίων τα 19 αποτελούν χαρακτηριστικά για την περιοχή (type localities, TL). Δείγματα αυτών των ορυκτών είναι, ακόμη και σήμερα, περιζήτητα από συλλέκτες, καθώς απαντώνται σε μοναδικούς σχηματισμούς, όπως ο **Αγαρδίτης**, ο **Σερπιερίτης**, ο **Θορικοσίτης**, ο **Λαυριονίτης**, ο **Καμαριζαΐτης**, ο **Γεωργιαδεσίτης** κ. ά.

Η Πλάκα εθεωρείτο το μεγαλύτερο μεταλλευτικό συγκρότημα της βόρειας πλευράς της Λαυρεωτικής (τόσο κατά την αρχαία όσο και κατά την νεώτερη εκμετάλλευση). Εντοπίζεται στην κεντρική ζώνη μεταλλοφορίας της Λαυρεωτικής και απέχει 7 χιλιόμετρα από την πόλη της Κερατέας και 6 χιλιόμετρα από το Λαύριο.

Στην απογραφή του **1920** η **Πλάκα** εμφανίζεται να έχει πληθυσμό **374** κατοίκους και σε αυτήν του 2001 **398**.

Το 1929 Δημιουργείται η κοινότητα Πλάκας με έδρα την Πλάκα (ΦΕΚ 221Α - 06/07/1929).

Το 1937 Η **Πλάκα** Επανεντάσσεται στην κοινότητα **Κερατέας** (ΦΕΚ 298Α - 03/08/1937).

Το 1973 Καθορίζονται τα όρια του οικισμού και αναγνωρίζεται σαν οικισμός προϋφιστάμενος του 1923.

Συνέχεια στη σελ.2

Περιεχόμενα

ΠΛΑΚΑ ΚΕΡΑΤΕΑΣ
ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

1-2

28Η ΟΚΤΩ-
ΒΡΙΟΥ

1-2

ΚΡΙΣΗ

3

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ
ΟΛΩΝ

3

ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙ-
ΔΑΚΙΣ

4

ΑΔΕΣΠΟΤΑ -
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

5

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗ-
ΜΑ

6

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ -
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

7-8

“ΑΚΟΥΜΕ

ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

ΚΑΙ ΚΑΛΗ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΠΟ

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΣΤΟΥΣ 107,3

FM STEREO

ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΜΑΣ

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ”

28η Οκτωβρίου 1940 - ‘Είμαστε υπερήφανοι που είμαστε Έλληνες’

Στις δύσκολες μέρες που περνά η Ελλάδα μας, οι Ευρωπαίοι εταίροι και ‘φίλοι μας’ μας κοιτάνε αφ’ υψηλού, μας περιφρονούν, μας ‘τιμωρούν’ γιατί είμαστε οικονομικά ανίσχυροι και δήθεν ‘τεμπέληδες’ και προσπαθούν να μειώσουν ακόμα και την Εθνική μας Αξιοπρέπεια, υπηρηφάνεια και ταυτότητα. Ξέχασαν εύκολα ότι πριν από 72 χρόνια **μόνη** η Ελλάδα όρθωσε το Μεγάλο – Μικρό ανάστημά της για να προστατεύσει την Ελευθερία, Ανεξαρτησία και τα ιδανικά των λαών της Ευρώπης.

Πριν από λίγους μήνες ο πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, ο κ. Κάρολος Παπούλιας, υπενθύμισε στο Γερμανό Υπουργό κ. Σόϊμπλε: ‘Εμείς τουλάχιστον

στον είμαστε υπερήφανοι γιατί πολεμήσαμε για την ελευθερία όλων’. Αναφερόταν στη μεγάλη εκείνη ιστορική νύχτα, που το ΟΧΙ του Μεταξά έγινε η μυριάστομη, η ομόθυχη και ομόφωνη απάντηση, που βγήκε από τα πυρωμένα στήθη όλων των Ελλήνων και το γεγονός αυτό συνέβη σε μια κρίσιμη για ολόκληρη την ανθρωπότητα στιγμή, όταν πολλά κράτη, όπως η Νορβηγία, η Δανία, το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο, η Ολλανδία και αυτή ακόμη η Γαλλία είχαν υποκύψει και οι Άγγλοι είχαν εκδιωχθεί από τις ακτές της Ευρώπης. Η Ευρωπαϊκή Ελευθερία έδνε στο σκοτάδι της σκλαβιάς.

ΜΟΝΗ η Ελλάδα στάθηκε ακλόνητη, απτόητη, υπερήφανη και γενναία, απροσκυνηγητή και άφοβη μπροστά στη θύελλα του φασισμού. Η Ελλάδα βρέθηκε απότομα

Συνέχεια στη σελ 2

Πλάκα Κερατέας - Λαυρεωτικής Μία Ιστορία σαν Παραμύθι

Το μετάλλευμα της Πλάκας εκτείνονταν στις 2 επαφές, στην πρώτη επαφή εξαπλωνόταν σε μεγάλη έκταση, δεν ήταν όμως πάντα πλούσιο, η δεύτερη επαφή παρουσίαζε μετάλλευμα σε πολλές παράλληλες ζώνες το οποίο όμως δεν είχε συνέχεια. Λόγω της ασυνέχειας αυτής η παραγωγή δεν ήταν σταθερή, σε πολλές όμως περιόδους ξεπερνούσε ακόμη και την Καμάριζα, παρήγαγε δε ποικιλία μεταλλευμάτων όπως μεικτά θειούχα, μαγγανιούχα, σιδηροκαλαμίνες (σιδηροσμιθονίτες).

Όπως είναι λογικό για ένα τόσο εκτεταμένο μεταλλευτικό κέντρο, όπως η Πλάκα, τα φρέατα και οι γαλαρίες που ήταν διάσπαρτα ήταν αμέτρητα.

Ενδεικτικά αναφέρουμε τα σπουδαιότερα, που σήμερα αποτελούν ιστορικά μνημεία:

Φρέαρ Σκλιβών,

Φρέαρ Λουίζας,

Φρέαρ Βιλλίων.

Φρέαρ Βορρά.

Γαλαρία 80.

Γαλαρία «Παρόν» (εκεί παρουσιάζονταν οι εργάτες κάθε πρωί).

Οι εργασίες εξόρυξης στην περιοχή σταμάτησαν από την Γ.Ε.Μ.Α το 1977 και κάθε μεταλλουργική δραστηριότητα το 1981.

Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε ότι ένα χρόνο πριν (το 1976) η Γ.Ε.Μ.Α έκανε εκτεταμένες έρευνες για την ανακάλυψη κοιτασμάτων μαγνητίτη (ένα ορυκτό με περιεκτικότητα σιδήρου έως 75%).

Στην περιοχή της Πλάκας έκανε περίπου 40 ερευνητικές γεωτρήσεις τα αποτελέσματα των οποίων κάνουν λόγο για την ύπαρξη 20 έως 30 εκατομμύρια τόνους μαγνητίτη (με περιεκτικότητα σιδήρου έως 60%).

Φαίνεται ότι ο πλούτος στα σπλάχνα αυτής της ευλογμένης Γης είναι αστείρευτος.

Από το 1977, όταν σταμάτησε κάθε εργασία εξόρυξης στην

Πλάκα, η φύση ανέλαβε την επούλωση των πληγών του εδάφους στολίζοντας με δένδρα και αναρριχώμενα φυτά κάθε Φρέαρ και Γαλαρία το οποίο δεν είχε τσιμεντένιο περιβόλο. Το τρεχούμενο νερό που υπάρχει (μόνιμο ή περιοδικό) σε μερικές από αυτές βοήθησε ακόμη περισσότερο στην ανάπτυξη της βλάστησης.

Ο ψυχρός αέρας που βγαίνει μόνιμα από τις γαλαρίες, σε συνδυασμό με το καταπράσινο περιβάλλον δημιουργούν ιδανικά σημεία περιπάτου, ξεκούρασης και περισυλλογής ιδίως κατά τους ζεστούς μήνες του καλοκαιριού.

Για τους περισσότερους από εμάς, τους σύγχρονους κατοίκους αυτής της ιστορικής Γης, που γεννηθήκαμε μετά το 1977 ή ήλθαμε από τα κέντρα των πόλεων, μας είναι άγνωστο, ότι κάτω από αυτόν τον πανέμορφο Οικισμό με την καταπληκτική θαλασσινή θέα υπάρχει ένας υπόγειος κόσμος δύο ή τριών επιπέδων που εκτείνεται σε έκταση τετραπλάσια από την έκταση του χωριού μας.

Είναι απίστευτο αλλά αληθινό, ότι συχνά (κυρίως σε ημέρες με κακοκαιρία) οι εργάτες των μεταλλείων δεν χρησιμοποιούσαν τους δρόμους του χωριού για να πάνε στις εργασίες τους, αλλά τους σκοτεινούς δρόμους αυτού του παραμυθένιου υπόγειου κόσμου.

Οι γαλαρίες (αρχαίες και νέες) συνδέονται μεταξύ τους σε δύο ή περισσότερα επίπεδα σχηματίζοντας ένα τεράστιο δίκτυο εκατοντάδων χιλιομέτρων μέσα στο οποίο χάνει κανείς την αίσθηση του χρόνου και του χώρου.

Δεν είναι παράξενο το γεγονός ότι όλη η περιοχή, νοτίως από την Λεωφόρο Λαυρίου και μέχρι το Σούνιο, έχει χαρακτηριστεί προστατευόμενη περιοχή από την UNESCO.

Σε αυτόν λοιπόν την τόπο, στον τόπο του μύθου και της ιστορίας, στην προστατευόμενη περιοχή της UNESCO, αποφάσισαν οι κυβερνώντες που κατέστρεψαν την Ελλάδα, να κατασκευάσουν την τρίτη χωματερή της Αττικής και να μετατρέψουν τον Παράδεισο σε σκουπιδότοπο.

Δυστυχώς για αυτούς, ο απλός Λαός είχε τα μάτια του και το μυαλό του ανοικτά και έτσι από το 2010 ο νικηφόρος

αγώνας που έδωσε σύσσωμος εναντίον των δυνάμεων εισβολής, συμπληρώνει το βιβλίο της νεώτερης ιστορίας της περιοχής.

Εμείς οι κάτοικοι της Πλάκας και των γύρω περιοχών, οι κάτοικοι ολόκληρης της Λαυρεωτικής έχουμε ένα ύψιστο χρέος, έχουμε υποχρέωση να γνωρίσουμε την περιοχή μας και την ιστορία της και να προστατεύσουμε τόσο το φυσικό περιβάλλον, όσο και την ιστορική κληρονομιά μας. Το χρωστάμε σε αυτούς που έχυσαν ιδρώτα και αίμα κατασκευάζοντας αυτόν τον παραμυθένιο κόσμο και είμαστε υποχρεωμένοι να τον παραδώσουμε αλώβητο σε αυτούς που θα μας αντικαταστήσουν.

Γεώργιος Μπίνταρχας
Πλάκα Κερατέας – Λαυρεωτικής.

(1) Οι Αρχαίες Σκωρίες ήταν υπόλειμμα που προέκυπτε από την θερμική επεξεργασία των ορυκτών.

(2) Οι Εκβολάδες είναι φτωχά μεταλλεύματα που απορρίπτονται μετά από τη διαλογή.

(3) Οι Πλυνίτες είναι υπόλειμμα που προκύπτει από τα αρχαία πλυντήρια του μεταλλεύματος κατά την διαδικασία του εμπλουτισμού.

(4) Στο υπέδαφος της Λαυρεωτικής εναλλάσσονται διαδοχικά Σχιστόλιθος και Μάρμαρο. Το μετάλλευμα βρίσκεται μεταξύ των στρωμάτων του **Μαρμάρου** και του **Σχιστόλιθου**, ακριβώς στην μεταξύ τους επαφή.

Η επαφή πιο κοντά στην επιφάνεια λέγεται «**Πρώτη Επαφή**», η επόμενη «**Δεύτερη Επαφή**» και η πιο βαθιά «**Τρίτη Επαφή**».

28η Οκτωβρίου 1940 - 'Είμαστε υπερήφανοι που είμαστε Έλληνες'

Εικόνα από το βιβλίο «Το Έπος του '40», έκδοση της Ιστορικής και Εθνολογικής Εταιρείας της Ελλάδος

στο επίκεντρο της παγκόσμιας κοινής γνώμης. Οι τρανοί της εποχής εκείνης, επιφανείς στρατιωτικοί ηγέτες, διαπρεπείς δημοσιογράφοι, εκλεκτοί άνθρωποι του πνεύματος, με θαυμασμό, αναγνώριζαν και πανθομολογούσαν τις ηρωικές πράξεις του στρατού και του λαού μας, με ανακρινόμενες στις εφημερίδες και στα ραδιόφωνα με απευθείας συγχαρητήρια και κολακευτικές κριτικές για τη χώρα μας.

Πρώτος ο Μουσολίνι απορεί: «Η Ελληνική περίπτωση αποδεικνύει ότι οι εκπλήξεις είναι πάντοτε δυνατές»

Ο πρωθυπουργός του Καναδά Μακένζυ Κίνγκ έγραφε: «Όταν η κοιτίδα του ευγενέστερου πολιτισμού που γνώρισε η ανθρωπότητα, η χώρα στην οποία οφείλουμε ό,τι καθιστά τη ζωή ανώτερη και υγραιότερη, υφίσταται τέτοια επιθεση, η θέση όλων των αληθινών ανθρώπων είναι στο πλευρό της».

Οι Times του Λονδίνου έγραφαν: «Η Ελλάδα έχει το δικαίωμα να συγχαίρει τον εαυτό της για την πάλη εναντίον εχθρού υπερπενταπλάσιου».

Ο Άγγλος αρθρογράφος Κάντιπους τόνιζε: «Ρίξτε ένα βλέμμα στο μικρό κατάλογο των εθνών, που υποτάχτηκαν υπό τον Άξονα από το 1938 και θα δείτε ότι η γενναιοσύνη των Ελλήνων φωτίζει σαν ήλιος ένα σκοτεινό κόσμο»

Στην Τουρκία, η εφημερίδα 'Κιτάμ' την 29^η Οκτωβρίου έγραφε: «Ζήτω η Ελλάδα! Είμαστε υπερήφανοι γιατί είμαστε σύμμαχοι με ένα τέτοιο έθνος» και η 'Βακίτ' ανέφερε την Ελλάδα σαν «αλησμόνητο για όλο τον κόσμο παράδειγμα γενναιότητας».

Το ελεύθερο γαλλικό ραδιόφωνο της Αφρικής βεβαίωνε τους Έλληνες ότι «όλοι οι αληθινοί Γάλλοι βρίσκονται πλάι στην Ελλάδα που δίνει σε άλλα, μεγαλύτερα Έθνη, ένα υπέροχο παράδειγμα».

Μετά τις πρώτες ελληνικές νίκες η αμερικανική εφημερίδα Christian Science Monitor σχολίαζε: «Το θέαμα των Ελλήνων, μια μικρή δύναμη που συγκρατούν και απωθούν τα στρατεύματα της μεγάλης φασιστικής Ιταλίας, έχει τόσο εξαιρετική σημασία, ώστε μπορεί να πει κανείς αδιατάκτα ότι ίσως εκεί πάνω στα βουνά της Ηπείρου

κρίνεται η τύχη του όλου πολέμου».

Στις 10 Νοεμβρίου η Sunday Express στο Λονδίνο κατέληγε: «Η Ελλάδα επιτελεί αξιοθαύμαστο έργο, που θα γίνει για μας το κλειδί της νίκης».

Ο Τσώρτσιλ μιλώντας σε γεύμα του λόρδου δημάρχου του Λονδίνου έλεγε: «Δεν χρειάζεται να μιλήσουμε σήμερα για πολλά έθνη. Υπάρχει όμως ένα μικρό ηρωικό έθνος προς το οποίο οι σκέψεις μας στρέφονται με συμπάθεια και θαυμασμό. Είναι η γενναία Ελλάδα και τα στρατεύματά της, που υπερασπίζονται σήμερα το πάτριό έδαφος εναντίον της τελευταίας Ιταλικής Επιδρομής. Προς αυτούς στέλνουμε σήμερα από την καρδιά του Λονδίνου την πιστή υπόσχεση ότι μέσα σε όλες μας τις στενοχωρίες και τις αγωνίες θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να τους βοηθήσουμε στον αγώνα τους».

Με την πτώση της Κορυτσάς ο ίδιος ο Τσώρτσιλ τηλεγραφούσε: «Εγκάρδια συγχαρητήρια για τις νίκες σας στο Αλβανικό Μέτωπο που κορυφώθηκαν με την κατάληψη της Κορυτσάς. Μεγάλο ενθουσιασμό εμπνέει σε όλους μας το κατόρθωμα αυτό της Ελληνικής ανδρείας και μας θυμίζει τα Ελληνικά τρόπαια της κλασικής εποχής. Ζήτω η Ελλάς!».

Την επόμενη ημέρα αγγλική εφημερίδα έγραφε: Στην πόλη αυτή βρισκόταν το Γενικό Στρατηγείο των Ιταλών. Ο κόσμος ολόκληρος οφείλει συγχαρητήρια στην Ελλάδα. Αξίζει πραγματικά να δοθεί στο λαό αυτό κάθε βοήθεια.....».

Στη Νέα Υόρκη η Χέραλντ Τριμπιούν έγραφε επίσης: «Ο ελληνικός στρατός αποδείχθηκε αντάξιος των προγόνων του, κατάφερε την πρώτη νίκη που σημειώθηκε στο μεγάλο αυτό πόλεμο».

Στο τεύχος της 30^{ης} Νοεμβρίου της Επιθεώρησης Cavelcande ο αρθρογράφος κατέληγε: «Κανείς δεν τολμούσε να προείπει ότι οι Έλληνες, που 500 χρόνια προ Χριστού είχαν ρίξει στη θάλασσα τους παντοκράτορες Πέρσες, θα επαναλάμβαναν το 1940 αυτό το κατόρθωμα, κατέπληξαν όμως τον κόσμο με ένα νέο Μαράθωνα.»

Οι Times του Λονδίνου στις 30 Ιανουαρίου 1941 αναφέρουν: «.....Στην Βρετανία

κή αυτοκρατορία και την Αμερική οι νίκες αυτές χαιρετίστηκαν με χαρά, ανακούφιση και θαυμασμό, γιατί ο Δαυίδ αντιστάθηκε στο θωρακισμένο Γολιάθ».

Στο Μάντσεστερ ο Βρετανός Υπουργός Νίκολσον Χάρολντ έλεγε: «Είναι χρέος κάθε Άγγλου να συνδράμει την Ελλάδα Διακηρύξαμε παντού το άγιο και μεγαλόπνοο παρελθόν της, την αφοσίωση της προς την ιδέα της Εθνικής Τιμής. Μέσα σε μόλις 5 εβδομάδες ανέτρεψε τις τύχες του τρομερότερου πολέμου».

Στις 7 Απριλίου 1942 οι Ρώσοι ομολογούν: «Σαν Ρώσοι και σαν άνθρωποι θα ευγνωμονούμε πάντα τους Έλληνες για τη νίκη και τον αγώνα τους κατά του φασισμού, που βοήθησε αποτελεσματικά στην έκβαση της μάχης της Ρωσίας».

Ο Γιαν Σμιθ συνηγορεί: «Η μάχη της Ελλάδας άλλαξε τη ροή της ιστορίας».

Ο Μακμήλαν θεοποιεί τη μοίρα της Ελλάδας, και

Ο Βίσμαρκ θαυμάζοντας τη ψυχική δύναμη των Ελλήνων καταμαρτυρεί: «Από την ιστορία των Ελλήνων αποδεικνύεται ότι οι Έλληνες, αν δεν αλληλοσπαράσσονταν, θα κατακτούσαν την υφήλιο».

Ας είναι λοιπόν λίγο πιο προσεκτικοί και ευγνώμονες οι Ευρωπαίοι 'φίλοι' μας. Και εμείς εξαιρετικά σήμερα περισσότερο από ποτέ, πρέπει να κρατηθούμε ενωμένοι, να γαντζωθούμε από την Εθνική μας Αξιοπρέπεια, να επανακτήσουμε την Εθνική μας Ανεξαρτησία. Δεν μας τη χάρισε κανένας. Κερδήθηκε με της ψυχής το πύρωμα και με το αίμα.

Γωγγώ Βουτσινά - Μαυρουδέα

Ιδιοκτήτης: Εξωραϊστικός και Εκπολιτιστικός Σύλλογος Πλάκας Κερατέας
Λεωφόρος Πλάκας
190 01 Πλάκα Κερατέας
(Δημοτικό Σχολείο Κερατέας)

Υπεύθυνος σύνταξης : Γεώργιος Μπίνταρχας
Υπεύθυνη δημιουργικού : Δέσποινα Φραγκούλη
Υπεύθυνη επεξεργασίας εικόνων—αρχείου : Σόνια Φωτοπούλου
Υπεύθυνη ύλης—διόρθωσης : Μαρίζα Δεβούρου

Τηλ. : +30 22920 22433
Κινητό: +30 6980929268
E-mail: plakakrateas@gmail.com

Κρίση και κρίση

Είναι αλήθεια πως βιώνουμε την μεγαλύτερη κρίση των τελευταίων πενήντα ετών. Θεωρώ πως αυτό που σ' αυτή την κρίση δίνει **την πρώτη θέση**, είναι κυρίως η **πολύ ξαφνική για τους πολλούς και απότομη μεταβολή των εισοδημάτων**: μετά από σχεδόν μια εικοσαετία ευμάρειας ήρθε η κατάρρευση των μισθών και των συντάξεων, η κατακόρυφη αύξηση της ανεργίας και ο καταγισμός οικονομικών μέτρων.

Αυτό προκαλεί **σοκ** στην κοινωνία, όπως ακριβώς σοκ προκαλεί στον ασθενή η διάγνωση μιας πολύ σοβαρής ασθένειας, που μέχρι εχθές δεν είχε εκδηλώσει συμπτώματα. Αν όμως συμφωνήσουμε πως τίποτα δεν έρχεται ως δια μαγείας, αλλά είναι απόρροια – αποτέλεσμα κάποιων παραγόντων (η γνωστή **σχέση αιτίου και αιτιατού**), τότε ξέρουμε τι πρέπει να κάνουμε: να διορθώσουμε τους παράγοντες, ώστε να αλλάξει το γινόμενο τους.

Γιατί δεν μπορεί να μην σου αρέσει το αποτέλεσμα και να συνεχίσεις να κάνεις τα ίδια που σε οδήγησαν σ' αυτό το αποτέλεσμα. Αυτό σύμφωνα με τον Αϊνστάιν είναι ο **ορισμός της παράνοιας**.

Μετά την παραπάνω διαπίστωση, πρέπει επίσης να παραδεχθούμε ότι οδηγηθήκαμε στην οικονομική κρίση, έχοντας προηγούμενα **κρίση αρχών και αξιών**.

Γίναμε μαλθακοί, εαυτούληδες και υπερκαταναλωτικοί. Υπέρτατη αξία ήταν ο πλουτισμός, έστω και αν ήταν εύκολος, έστω και αν έγινε σε βάρος άλλου, έστω και αν ζημιώθηκε το κράτος. Το ριζίμο του διπλανού, η παράκαμψη της ουράς, η εκμετάλλευση της θέσης, της ιδιότητας, της ευκαιρίας, ήταν μαγκιά, αντί να ήταν ντροπή. Η αγένεια στο δρόμο, στην εφορία, στην τράπεζα ήταν δυναμισμός και ένδειξη ισχύος, αντί να είναι κατακριτέα. Το ότι ο καθένας χρέωνε όσο ήθελε για τον καφέ ή όποια υπηρεσία πουλούσε και χωρίς απόδειξη (σιγά μην πληρώσω εγώ εφορία...) , ήταν επιχειρηματική πρακτική και καπατσούση, αντί για αισχροκέρδεια.

Αυτή η σήψη πήρε μεγάλες διαστάσεις. Οι καλύτεροι στα παραπάνω "αθλήματα", έβαζαν υποψηφιότητα για δημόσια αξιώματα και πλήρη για μεγάλες "μπίζνες". Μην απορούμε: παιδιά δικά μας είναι, ποτισμένα στη γενική φιλοσοφία της κοινωνίας δηλαδή, της αρπαχτής, του επιφαινιακού, του life style κλπ.

Εύκολα συμπεραίνει κανείς, ότι αν πάρουμε

τον **δρόμο προς τα πίσω**, προς τις πηγές και αλάξουμε νοοτροπία, επαναφέρουμε τις αρχές της αλληλεγγύης, της σκληρής και έντιμης εργασίας, της αγάπης για την πατρίδα (για την οποία κάποιοι έδωσαν το αίμα τους και τελευταία θεωρούνταν έως και γραφικοί ή έστω ρομαντικοί), τότε θα αλλάξουν και οι πολιτικοί μας την **πολιτική** τους. Μη γελιάστε, οι πολιτικοί μας έχουν φοβερό ένστικτο. Μόλις αντιληφθούν ότι η κοινωνία έχει άλλη ρότα, έχει άλλα πρότυπα και άλλα "τρελά και ρομαντικά" στο νου της, θα αλλάξουν γραμμή και αυτοί (οι πιο πολλοί ξέρουν από κυβίστηση πολύ καλά). Οι λίγοι πολιτικοί δεινόσαυροι θα περιθωριοποιηθούν.

Ξέρω τι σκέφτεστε: είναι πολύ δύσκολο, θέλει χρόνο κλπ. Όμως **αξίζει τον κόπο** να αντιδράσουμε και ας πατήσουμε λίγο φρένο προς τον κατήφορο ο καθένας μας, στο σπίτι του, στη γειτονιά του, στη δουλειά του. Άλλωστε όπως έλεγε ο Λάο Τσε (κινέζος φιλόσοφος), ένα ταξίδι χιλίων χιλιομέτρων αρχίζει με **ένα μικρό βήμα**.

Ας σκεφτούμε όλοι μας λοιπόν τι μας έφερε εδώ. **Θέλει λίγη κρίση (νου) για να βγούμε από την κρίση**.

Ξενοφών Οικονόμου

Το ενδιαφέρον και η συμμετοχή είναι η δυναμική κάθε δραστηριότητας

Σε θεωρητικό επίπεδο ο καθένας μας μπορεί να λέει και να γράφει ό,τι θέλει. Σπάνια λέμε αυτό που πιστεύουμε, αλλά εκείνο που νομίζουμε πως θα αρέσει σε εκείνους που μας ακούνε ή μας διαβάζουν και αυτός είναι ένας από τους λόγους για να φτάσουμε ως Χώρα εδώ που φτάσαμε. Οι αμπελοφιλοσοφίες όμως κουράζουν και τις βαρεθήκαμε. Ας δούμε όμως τι γίνεται και τι μπορούμε όλοι μας να προσφέρουμε στη μικρή μας κοινωνία, τον ιστορικό οικισμό ΠΛΑΚΑ της ΚΕΡΑΤΕΑΣ που πρόσφατα εντάχθηκε στο ΔΗΜΟ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ.

Ο καθένας μας όπως και όσο μπορεί με το ενδιαφέρον του, τη συμμετοχή του, την συνεργασία και αλληλεγγύη μεταξύ μας. Η συμμετοχή όλων μας στις ανάγκες που έχει ο Οικισμός μας είναι το εργαλείο που μεταμορφώνει τις Μονάδες των μόνιμων κατοίκων και παραθεριστών σε Ομάδα που θα φέρει αποτέλεσμα. Δεν πρέπει και δεν συμφέρει κανέναν να υπάρχουν διαχωρισμοί και διαφοροποιήσεις. Η ΑΝΩ

και ΚΑΤΩ ΠΛΑΚΑ αποτελούν ΜΙΑ ΕΝΙΑΙΑ ΟΙΚΙΣΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ με κοινά συμφέροντα. Το ενδιαφέρον και η συμμετοχή είναι που δημιουργούν παντού την υποδομή και τη δυναμική κάθε συλλογικής προσπάθειας.

Με πρωτοβουλία του Συλλόγου για την επικοινωνία και ενημέρωση των μόνιμων κατοίκων και των παραθεριστών της Πλάκας εκδίδεται η εφημερίδα αυτή, όπου ο κάθε ενδιαφερόμενος θα μπορεί να διατυπώσει επώνυμα την άποψή του, αλλά και για την ενημέρωση φορέων, όπως ο Δήμος, η Νομαρχία κ.λπ.

Καθημερινά προβλήματα που απασχολούν τον Σύλλογο αυτό τον καιρό είναι :

- Η επιτήρηση με τα μέσα που διαθέτει για την προστασία του οικισμού από την Εγκληματικότητα που μέρα με τη μέρα αυξάνεται ανησυχητικά, όπως όλοι το βιώνουμε.

- Η καθαριότητα της περιοχής σε συνεργασία με το Δήμο, αλλά και με εθελοντική πρωτοβουλία στις γειτονίες μας.

- Σε συνεργασία με φιλοζωικούς φορείς η αντιμετώπιση του προβλήματος των αδέσποτων ζώων, που έχουν αυξηθεί ανησυχητικά, για την προστασία των κατοίκων, αλλά και των ίδιων των ζώων.

- Η επικοινωνία με συλλόγους όμορων περιοχών για συντονισμό ενεργειών.

Τα προβλήματα όμως είναι σαν τη Λερναία Ύδρα και μας θέλουν καθημερινά σε ετοιμότητα, σοβαρότητα, ηρεμία και υπευθυνότητα βεβαίως. Δεν μπορεί για κάτι που γίνεται και δεν μας ικανοποιεί να φταίνει πάντοτε οι...άλλοι !!!

Λευτέρης Τερζάκης
Κάτω Πλάκα

Οβριόκαστρο Κερατέας,
3000 χρόνια Ιστορίας.
Δεν την πετάμε στα σκουπίδια.

Επιτροπή κατά της εγκληματικότητας

Το πλήθος των περιστατικών παραβατικότητας που σημειώθηκαν στον οικισμό μας τα δυο τελευταία έτη είχε γεωμετρική πρόοδο. Ο Εξωραϊστικός και Εκπολιτιστικός Σύλλογος της Πλάκας Λαυρεωτικής αφουγκραζόμενος την ανάγκη για την ενεργοποίηση

ησ κάθε διαθέσιμου μέσου για την αντιμετώπιση του σοβαρού αυτού προβλήματος πήρε την πρωτοβουλία και έπειτα από συνεχείς συναντήσεις και συζητήσεις με τους κατοίκους του οικισμού μας προχώρησε στην σύσταση της επιτροπής κατά της εγκληματικότητας.

Η επιτροπή αυτή αν και νεοσυσταθείσα (υφίσταται από το Νοέμβριο του 2011) έχει να επιδείξει αξιόλογο έργο.

- Πρώτο μέλημα ήταν η ενημέρωση των κατοίκων με την διανομή φυλλαδίου που περιείχε συμβουλές για μέτρα ασφαλείας, που καθένας οφείλει να λάβει.
- Κοινοποίησε ένα τηλεφωνικό αριθμό 24ωρης υποστήριξης και πληροφόρησης.
- Οργάνωσε ομάδες εποπτειών με καθημερι-

νή παρουσία και με σκοπό την φύλαξη του οικισμού μας.

Εδώ πρέπει να τονιστεί, ότι η φύλαξη δεν άπτεται μόνο στα θέματα που έχουν να κάνουν με την εγκληματικότητα, καθώς τα μέλη των ομάδων των εποπτειών διαθέτουν και την ιδιότητα του εθελοντή της Πολιτικής Προστασίας.

Στην συγκρότηση των ομάδων αυτών βοήθησε η Υπηρεσία της Πολιτικής Προστασίας του Δήμου Λαυρεωτικής η οποία εκπαιδευσε τα μέλη – εθελοντές για την περίπτωση εκδήλωσης φωτιάς. Από την έναρξη των καθηκόντων της οι ομάδες των εποπτιών κλήθηκαν να αντιμετωπίσουν ποικίλα περιστατικά όπως:

- Εντοπισμός ύποπτων κινήσεων ανθρώπων και οχημάτων, μέσα και περιφερειακά του οικισμού μας, που αντιμετωπίστηκαν με άμεση κλήση της «Άμεσης Δράσης» ή των ομάδων «Δίας».
- Σε όλα τα περιστατικά υπήρξε άμεση ανταπόκριση της αστυνομίας και έλεγχος των υπόπτων.
- Αυτοκινητικά ατυχήματα στην περιοχή μας, όπου η ομάδα των εθελοντών μας έφθασε για βοήθεια πρώτη στο σημείο του συμβάντος.

- Εκδήλωση τοπικών πυρκαγιών, όπου οι εθελοντές μας έφθασαν πάλι πρώτοι στο σημείο εκδήλωσης της φωτιάς και άμεσα ειδοποίησαν τον Δήμο και την Πυροσβεστική Υπηρεσία.
- Άμεση πρόσβαση σε οικίες, όπου ο συναργμένος τους ενεργοποιήθηκε.

Σε όλα τα παραπάνω περιστατικά ο χρόνος αντίδρασης των ομάδων εποπτείας ήταν ελάχιστος λόγω της εγγύτητας στο περιστατικό.

Πρέπει να καταστεί σαφές, ότι σε καμία περίπτωση οι ομάδες των εθελοντών δεν υποκαθιστούν τις εντεταλμένες από το κράτος υπηρεσίες.

Αποκλειστικός σκοπός είναι η επαγρύπνηση και η ταχύτερη πρόσβαση σε τυχόν περιστατικό μέχρι την εμφάνιση των αρμοδίων οργάνων.

Επιτροπή κατά της Εγκληματικότητας κατοίκων του Οικισμού Πλάκας

Τηλέφωνο 24ωρης υποστήριξης και πληροφόρησης 6980929268

Κάθε ενδιαφερόμενος που επιθυμεί να συμμετέχει στην προσπάθεια αυτή, μπορεί να επικοινωνήσει με το τηλέφωνο 6945082179

87 χρόνια από τη γέννηση του Μάνου Χατζιδάκι

© Βίκυ Παπάζογλου

Μάνος Χατζιδάκις		Χρονολόγιο	
1925	Ξάνθη	1972	Παλιότροπον (καφεθέατρο)
1932	Αθήνα	1975-1982	Τρίτο Πρόγραμμα
1944-1989	Θέατρο Τέχνης		
1949-1956	Ελληνικό Χορόδραμα	1978	Μουσικές Γιορτές Ανάγεια Κρήτης
1952-1978	Εθνικό Θέατρο	1979	Μουσικός Αύγουστος Ηράκλειο Κρήτης
1960	Όσκαρ	1981	Μουσικοί Αγώνες Κέρκυρα
1962	χρηματοδοτεί τον Διαγωνισμό Σύνθεσης στο Τεχνολογικό Ινστιτούτο Δοξιάδη (α' βραβείο Γιάννης Ξενάκης - Ανέστης Λαγοθέτης)	1982	Το Τέταρτο (πολιτιστικό περιοδικό)
1964-67	Πειραματική Ορχήστρα Αθηνών	1985	Σείριος
1965	Όρνιθες στο Θέατρο των Βρυξελλών από τα Μπαλέτα του 20ού αιώνα και τον Μωρίς Μπεζάρ	1986	Zoom (Μουσικές παραστάσεις)
1967-1971	Ηνωμένες Πολιτείες & Ευρώπη	1989	Ορχήστρα των Χρωμάτων
		1993	Οι Μπαλλήστες της Οδού Αθηνών στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών σε χορογραφία Μωρίς Μπεζάρ
		1994	15 Ιουνίου, ο Μάνος Χατζιδάκις περνά στην Αθανασία.

Το χρονολόγιο του

“ΠΟΙΕΣ ΝΑ
ΕΙΝΑΙ ΟΙ
ΛΕΞΕΙΣ ΠΟΥ
ΔΕΝ ΘΑ
ΠΕΡΙΟΡΙΣΟΥΝ
ΤΗΝ
ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
ΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΕΙΟΥ
ΤΟΥ
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΥ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ;

Ποιές να είναι οι λέξεις που δεν θα περιορίσουν την περιγραφή του μεγαλείου του εξαιρετικού πνευματικού ανθρώπου; Πόσες παράγραφοι να χωρέσουν την προσφορά του στον πολιτισμό μας; Πώς να συμπυκνωθούν τα συναισθήματα που μας ξύπνησε μέσα από την αστείρευτα δημιουργική γενναιοδωρία του;

Ας αφήσουμε, λοιπόν, εκείνον να μας «μιλήσει» για μία ακόμη φορά, και επειδή ο ίδιος είχε πει ότι δεν του άρεσαν τα μνημόσυνα, πρέπει να κάνουμε σαφές, ότι αυτό το άρθρο είναι μία άσκηση μνήμης, αλλά και γνώσης. Έτσι θα μας το «συγχωρέσει».

(Το κείμενο που ακολουθεί μας το παραχώρησε η κυρία Βίκυ Γαλάτου, Διευθύντρια Διοικητικού και Παραγωγής της Ορχήστρας των Χρωμάτων, το οποίο περιελήφθηκε στο πρόγραμμα της Ορχήστρας τον Ιούνιο του 2006. Επίσης, η φωτογραφία μάς παραχωρήθηκε από το αρχείο της κυρίας Βίκυ Παπάζογλου).

«Γεννήθηκα στις 23 Οκτώβρη του 1925 στην Ξάνθη τη διατηρητέα κι όχι την άλλη, τη φριχτή, που χτίστηκε μεταγενέστερα από τους εσωτερικούς της ενδοχώρας μετανάστες. Η συνύπαρξη εκείνο τον καιρό ενός αντίτυπου της μπελ-επόκ, με αυθεντικούς τούρκικους μιναρέδες, έδινε χρώμα και περιεχόμενο σε μια κοινωνία – πανσπερμία από όλες τις γωνιές της ελλαδικής γης, που συμπτωματικά βρέθηκε να ζει σε ακριτική περιοχή και να χορεύει τσάρλεστον στις δημόσιες πλατείες. Σαν άνοιξα τα μάτια μου, είδα με απορία πολύ κόσμο να περιμένει τη εμφάνισή μου (το ίδιο συνέχισα και αργότερα να απορώ, σαν με περίμεναν κάπου καθυστερημένα να φανώ). Η μητέρα μου ήταν από την Αδριανούπολη, κόρη του Κωνσταντίνου Αρβανιτίδη, και ο πατέρας μου από την Μύρθιο της Ρεθύμνου, από την Κρήτη. Είμαι ένα γέννημα δύο ανθρώπων που καθώς γνωρίζω δεν συνεργάστηκαν ποτέ, εκτός από την στιγμή που αποφάσισαν την κατασκευή μου. Γι' αυτό και περιέχω μέσα μου χιλιάδες αντιθέσεις και όλες τις δυσκολίες του Θεού.

Όμως η αστική μου συνείδηση, μαζί με την θρησκεία μου, την λεγόμενη «ευρωπαϊκή», φέραν ένα εντυπωσιακό αποτέλεσμα. Έγινα τόσο «ομαλός», έτσι που οι γύρω μου να φαίνονται όλοι ανώμαλοι.

Προσπάθησα όλον τον καιρό που μέναμε στην Ξάνθη, να γνωρίσω σε βάθος τους γονείς μου και να εξαφανίσω την αδελφή μου. Δεν τα κατάφερα και τα δυο. Έτσι μετακομίσουμε στην Αθήνα το '32, όπου δεν στάθηκε δυνατόν να λησμονήσω την αποτυχία μου.

Αρχισα να ζω και να εκπαιδεύομαι στην πρωτεύουσα, ενώ παράλληλα σπούδαζα τον έρωτα και την ποιητική λειτουργία του καιρού μου. Έλαβα όμως την αττική παιδεία όταν ακόμη στον τόπο μας υπήρχε και Αττική και Παιδεία. Μ'επηρέασαν βαθιά ο Ερωτόκριτος, ο Στρατηγός Μακρυγιάννης, το εργοστάσιο του Φιξ, ο Χαράλαμπος του «Βυζαντίου», το υγρό κλίμα της Θεσσαλονίκης και τα άγνωστα πρόσωπα που γνώριζα τυχαία και παρέμεναν άγνωστα σε όλα τα χρόνια τα κατοπινά.

Στην κατοικήν περίοδο συνειδητοποίησα πόσο άχρηστα ήτανε τα μαθήματα της Μουσικής, μια και μ' απομάκρυναν ύπουλα από τους αρχικούς μου στόχους που ήταν να επικοινωνήσω, να διοχετευθώ και να εξαφανιστώ, γι' αυτό και τα σταμάτησα ευθύς μετά την Κατοχή. Έτσι δεν σπούδασα σε Ωδείο και συνεπώς εγλύτωσα από το να μοιάζω με τα μέλη του Πανελληνίου Μουσικού Συλλόγου. Τα ξίδεψα πολύ και αυτό με βοήθησε ν' αντιληφθώ πως η βλακεία δεν ήταν αποκλειστικό του τόπου μας προϊόν, όπως περήφανα ισχυρίζονται κι αποδεικνύουν συνεχώς οι Έλληνες σωβινιστές και της εθνικοφροσύνης οι εραστές.

Παράλληλα ανεκάλυψα ότι τα πρόσωπα που μ'ενδιαφέρονε έπρεπε να ομιλούν απαραίτητως τα ελληνικά, γιατί σε ξένη γλώσσα η επικοινωνία γινότανε οδυνηρή και εξαφάνιζε το μισό μου πρόσωπο. Το '66 βρέθηκα στην Αμερική. Έμεινα κι έζησα εκεί κάπου έξι χρόνια, τα χρόνια της δικτατορίας, για λόγους καθαρά εφοριακούς-ανεκαλύφθη πως χρωστούσα τρισήμιση εκατομμύρια στο δημόσιο. Όταν εξόφλησα το χρέος μου επέστρεψα περίπου το '72 και ίδρυσα καφενείο που το ονομάσαμε «Πολύτροπο», ίσαμε τη μεταπολίτευση του '74, όπου και τό' κλεισα γιατί άρχιζε η εποχή των γηπέδων και των μεγάλων πολιτικών λαϊκών εκτονώσεων. Κλείνοντας το Πολύτροπο είχα ένα παθητικό πάλι της τάξεως των τρισήμιση περίπου εκατομμυρίων – μοιραίος αριθμός, φαίνεται, για την προσωπική μου ζωή.

Από το '75 αρχίζει μια διάσημη εποχή μου, που θα την λέγαμε, για να την ξεχωρίσουμε, υπαλληλική, που μ'έκανε ιδιαίτερα γνωστό σ'ένα μεγάλο κι απληροφόρητο κοινό, βεβαίως ελληνικό, σαν άσπονδο εχθρό της ελληνικής μουσικής, των ελληνικών μουσικών και της εξίσου ελλη-

νικής κουλτούρας. Μέσα σε αυτή την περίοδο και ύστερα από ένα ανεπιτυχές έμφραγμα στην καρδιά, προσπάθησα πάλι, ανεπιτυχώς είναι η αλήθεια, να πραγματοποιήσω τις ακριβές καφενειακές μου ιδέες, τότε στην ΕΡΤ και τότε στο Υπουργείο Πολιτισμού, ενωνώντας να επιβάλω τις απόψεις μου με δημοκρατικές διαδικασίες. Και οι δύο όμως τούτοι οργανισμοί, σαθροί και διαβρωμένοι από την γέννησή τους, κατάφεραν να αντισταθούν επιτυχώς και, καθώς λεν, να με νικήσουν «κατά κράτος».

Πα' όλα αυτά, μέσα σε τούτον τον καιρό γεννήθηκε το Τρίτο και επεβλήθη στη χώρα. Έτσι κατάφερα να ολοκληρώσω την τραυματισμένη από τη παιδική μου ηλικία προσωπικότητα, καταλήγοντας να πουλώ «λαχεία στον ουρανό» και προκαλώντας τον σεβασμό των νεωτέρων μου, μια και παρέμεινα ένας γνήσιος Έλληνας και Μεγάλος Ερωτικός.

Μ.Χ., Νοέμβριος 1980»

Μαρίζα Δεβούρου

Αυθέντες και Σκύλοι

Το πιο ασφαλές συμπέρασμα σε μία υποθετική δημοσκόπηση για το ζώο με την μεγαλύτερη αφοσίωση θα ήταν φυσικά, ο σκύλος. Από τους αρχαίους χρόνους αποτελεί σύμβολο πίστης για τον άνθρωπο. Ο Άργος, ο σκύλος του Οδυσσέα, αναφέρει ο Όμηρος στην Οδύσσεια, περιμένε καρτερικά για να

κλείσει για πάντα τα μάτια του σε βαθιά γεράματα, μέχρι να δει το αφεντικό του να επιστρέφει από την εικοσαετή πολύπαθη απουσία του.

Ο άνθρωπος αντιλήφθηκε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και χαρίσματα του σκύλου και έτσι επιχείρησε και κατάφερε την εξημέρωσή του. Κορυφαίο συγκριτικό πλεονέκτημα έναντι των άλλων ζώων, η απόλυτη εμπιστοσύνη προς εκείνον που αναλαμβάνει την φροντίδα του.

Με την πάροδο των χρόνων ο άνθρωπος εξέλιξε αυτή την σχέση με διάφορους τρόπους. Η αποδοχή της εκπαίδευσης και η υψηλή αντίληψη του σκύλου τον έχρισαν άξιο σύντροφο, αλλά και συνεργάτη του.

Ας επιχειρήσουμε να καταγράψουμε επιγραμματικά μερικές από τις ευθύνες που κατά περίπτωση του ανατίθενται: φύλακας περιουσιών, προστατής κοπαδιών, συνοδός ατόμων με ειδικές ανάγκες, ιχνηλάτης στο κυνήγι, ανιχνευτής επικινδυνών ουσιών και βομβιστικών μηχανισμών, διασώστης ατόμων σε δύσκολες συνθήκες, οδηγός ελκήθρου, αλλά και εμπορεύσιμο προϊόν ράτσας, μέσο επίδειξης πλούτου, διασκεδαστής σε τσίρκο, μαχητής σε κυνομαχίες, πειραματόζωο, στόχος(!) σε βαλλιστικές δοκιμές κ.ά.

Και καθώς οι ανάγκες του ανθρώπινου είδους γίνονταν όλο και πιο περίπλοκες, τα φώτα της δημοσιότητας «φώτισαν» και τον σκύλο. Υπήρξαν σκύλοι που, επειδή υπηρέτησαν άλλοτε την επιστήμη και άλλοτε την ψυχαγωγία, έγιναν διάσημοι.

Μία από αυτές τις περιπτώσεις, η πασίγνωστη Λάικα. Ήταν 3 Νοεμβρίου του 1957, όταν ο τότε ηγέτης της Σοβιετικής Ένωσης, Νικήτα Χρουστσόφ, προκειμένου να γιορταστεί η επέτειος των 40 χρόνων από την Ρωσική Επανάσταση διέταξε τον προγραμματισμό της εκτόξευσης του δορυφόρου Σπούτνικ 2 με μοναδικό επιβάτη, την στοιχειωδώς εκπαιδευμένη αδέσποτη σκυλίτσα, Λάικα. Επειδή μάλιστα η διαταγή του δόθηκε βιαστικά, χωρίς να έχει προβλεφθεί και η ασφαλής επιστροφή της στη γη, η εκτόξευση σήμαινε τον βέβαιο και βασανιστικό θάνατό της. Έτσι έμεινε στην ιστορία ως το πρώτο ζωντανό γήινο πλάσμα που ταξίδεψε σε τροχιά γύρω από την Γη (και ταυτόχρονα το πρώτο θύμα που θυσιάστηκε στο βωμό της κατάκτησης του διαστήματος).

Άλλη φημισμένη (και λιγότερο βασανισμένη) σκυλίτσα, η Λάσση, ηρωίδα αρχικά σε σύντομες ιστορίες σε αμερικανική εφημερίδα, το 1938, κατόπιν σε ευπώλητο μυθιστόρημα και τέλος σε τηλεοπτική σειρά το 1943, όπου και γίνεται παγκοσμίως γνωστή. Η αλήθεια είναι ότι στα γυρίσματα της τηλεοπτικής σειράς και των κινηματογραφικών ταινιών πρωταγωνιστούσε ένα αρσενικό κόλεϋ, καθώς «έγραφε» καλύτερα. Οι απόγονοί της (του) κράτησαν το όνομά της και διατήρησαν υψηλά την φήμη της μέχρι σήμερα. Η Λάσση ήταν το πρώτο τετράποδο που άφησε τα αποτυπώματά της δίπλα σε άλλους διάσημους καλλιτέχνες στη Λεωφόρο των Αστέρων του Χόλλυγουντ.

Ο σκύλος του Παβλόφ πάλι, ήταν ένας από τους πολλούς σκύλους που χρησιμοποιήθηκε στην επιστήμη ως πειραματόζωο. Μάλλον ήταν και από τους λιγότερο πεινασμένους, καθώς ο Ρώσος ψυχολόγος και φυσιολόγος, Ιβάν Παβλόφ (1849-1936) που πειραματίστηκε μαζί του για να αποδείξει την λειτουργία της κλασικής εξάρτησης, και συγκεκριμένα της εξάρτησης από την τροφή, τον τάιζε τακτικότερα.

Με όλη αυτή την «προϋπηρεσία» των σκύλων σε πολλές εκφάνσεις της ανθρώπινης ζωής θα έπρεπε να είναι καθολική η παραδοχή πως είναι όντα που αξίζουν τουλάχιστον τον σεβασμό μας. Δυστυχώς η δημοφιλία τους δεν τους τον εξασφαλίζει. Εκτός από τις περιπτώσεις ανθρώπων που αρέσκονται στον βασανισμό τους ή άλλων που αδυνατούν να κατανοήσουν ότι ακόμα και η ζωή του σκύλου έχει αξία, συναντάμε, αρκετές παραδοξότητες ακόμα και σε ιδιοκτήτες σκύλων. Παράδειγμα η επιλεκτική «ζωοφιλία»: «μόνο ο δικός μου σκύλος έχει αξία».

Μέσα σε αυτή την χαοτική συμπεριφορά των ισχυρών ανθρώπων ο σκύλος καλείται να συνυπάρξει και να επιβιώσει με αξιοπρέπεια. Θα τα κατάφερνε καλύτερα αν ο άνθρωπος τηρούσε τους κανόνες που ο ίδιος επινόησε και έθεσε για εκείνον. Αδέσποτοι και ταλαιπωρημένοι σκύλοι υπάρχουν εξαιτίας των αυθεντών τους.

Μαρίζα Δεβούρου

Αυστηρότερος ο νέος νόμος για την 'Προστασία των Ζώων'

ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ 2012 ΙΣΧΥΕΙ Ο ΝΟΜΟΣ 4039/2012 «ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ» ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ :

- ΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΔΙΩΝ ΖΩΩΝ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΝΑ ΦΡΟΝΤΙΖΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟ, ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΗΜΑΝΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΔΙΑΒΙΩΣΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥΣ. ΟΣΟΙ ΕΧΟΥΝ ΘΗΛΥΚΑ ΖΩΑ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΝΑ ΤΑ ΣΤΕΙΡΩΝΟΥΝ. Ο ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΤΩΝ ΣΚΥΛΩΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΣΥΝΟΔΟ . ΟΙ ΚΑΤΟΧΟΙ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΒΛΑΒΗ Ή ΖΗΜΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΟΥΝ ΚΑΙ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΝΑ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΜΕΤΡΑ ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΗΝ ΕΞΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΣΚΥΛΟΙ ΤΟΥΣ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥΣ (Άρθρο 5 Υποχρεώσεις ιδιοκτητών).
- ΤΑ ΑΔΕΣΠΟΤΑ ΖΩΑ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΔΙΑΒΙΟΥΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ ΓΙΑ ΤΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΟΥΣ (ΣΗΜΑΝΣΗ, ΣΤΕΙΡΩΣΗ, ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ, ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ, ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ) ΕΧΕΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΖΩΟΦΙΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΕΝΩΣΕΙΣ .
- ΟΙ ΔΗΜΟΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΝΑ ΑΠΟΔΕΧΘΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΤΩΝ ΑΔΕΣΠΟΤΩΝ ΖΩΩΝ, ΝΑ ΤΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΝ ΚΑΙ, ΑΝ ΜΠΟΡΟΥΝ, ΝΑ ΤΑ ΦΡΟΝΤΙΖΟΥΝ .
- ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗ Ή ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΑΔΕΣΠΟΤΟΥ ΖΩΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΜΕ ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΔΕΣΠΟΤΩΝ ΠΟΥ ΟΡΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΥ.
- ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΕΙΤΑΙ ΜΕ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΦΥΛΑΚΙΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΙΜΟ 5.000-15.000 ευρώ Η ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ, ΒΑΣΑΝΙΣΜΟΣ Ή ΘΑΝΑΤΩΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΥ Ή ΑΔΕΣΠΟΤΟΥ ΖΩΟΥ (Άρθρο 16, παρ.α και Άρθρο 20, παρ.2).
- ΑΠΕΙΛΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΖΩΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΝΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΤΟΠΙΚΟ ΖΩΟΦΙΛΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ.
- ΤΑ ΑΔΕΣΠΟΤΑ ΖΩΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΑΝΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥΣ. ΔΕΔΟΜΕΝΟΥ ΟΤΙ Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΑΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΟΠΟ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΩΝ ΖΩΩΝ, ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΤΕΣ :
- ΝΑ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΕ ΕΠΙΦΥΛΑΚΗ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΝ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗΣ, ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΩΣΗΣ ΖΩΟΥ ΠΟΥ ΠΕΦΤΕΙ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΤΟΥΣ.
- ΝΑ ΜΕΡΙΜΝΗΣΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΕΙΡΩΣΗ ΤΩΝ ΘΗΛΥΚΩΝ ΖΩΩΝ ΤΟΥΣ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΕΚΛΕΙΨΕΙ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΩΝ ΠΕΤΑΜΕΝΩΝ Ή ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΩΝ ΑΔΕΣΠΟΤΩΝ ΚΟΥΤΑΒΙΩΝ ΣΕ ΕΡΗΜΙΚΑ ΚΑΙ ΜΗ, ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ.

ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΟΛΩΝ ΘΑ ΠΕΤΥΧΟΥΜΕ ΤΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΣΠΟΤΩΝ ΖΩΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ.

Ο ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ - ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΛΑΚΑΣ ΚΕΡΑΤΕΑΣ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

Αρχαίοι Ελληνικοί Μύθοι

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ίσως δεν υπάρχουν άλλες ιστορίες που να έχουν ειπωθεί ή ακουστεί τόσο συχνά και τόσο ευχάριστα, όσο οι κλασικές ιστορίες της Αρχαίας Ελλάδας. Για πολλά χρόνια αποτέλεσαν πηγή τέρψης και έμπνευσης σε νέους και γηραιότερους, σε αμαθείς και σοφούς, σε όλους όσοι αρέσκονταν να ακούν και να φαντάζονται πράγματα μυστήρια, όμορφα, μεγάλα. Έχουν ενσωματωθεί στη γλώσσα και την σκέψη μας και είναι συνυφασμένα με την φιλολογία μας, με την κληρονομιά μας από το μακρινό παρελθόν που αποτελεί σημαντικό μέρος της πνευματικής μας ζωής, όπως και της ζωής των ανθρώπων από τους οποίους προήλθαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο ΔΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΘΕΟΙ

Πριν από πολύ καιρό, όταν στη χώρα μας ζούσαν οι πρόγονοί μας οι Αρχαίοι Έλληνες, οι άνθρωποι έλεγαν και πίστευαν υπέροχες ιστορίες για υπέροχα πράγματα όπου ούτε εσείς, ούτε εγώ έχουμε δει. Συχνά μιλούσαν για ένα ανώτερο ον με το όνομα Ζεύς, ή Δίας, που ήταν βασιλιάς του ουρανού και της γης. Και έλεγαν ότι καθόταν μέσα στα σύννεφα στην κορυφή ενός πολύ ψηλού βουνού που το έλεγαν Όλυμπο. Από εκεί μπορούσε να κοιτάξει κάτω και να δει οτιδήποτε γινόταν στην γη. Του άρεσε να ιππεύει σε σύννεφα καταιγίδας και να εκτοξεύει φλεγόμενους κεραυνούς αριστερά και δεξιά σε δέντρα και βράχους. Και ήταν τόσο μα τόσο δυνατός, που όταν κουνούσε το κεφάλι η γη σειόταν, τα βουνά έτρεμαν, ο ουρανός μαύριζε και ο ήλιος έκρυβε το πρόσωπό του.

Ο Δίας είχε δύο αδερφούς, τρομεροί και οι δύο, αλλά όχι τόσο δυνατοί όσο αυτός. Το όνομα του ενός ήταν

Ποσειδών, και ήταν ο βασιλιάς της θάλασσας. Είχε ένα λαμπρό, χρυσό παλάτι στην άβυσσο, στις βαθιές σπηλιές που ζούν τα ψάρια και τα κόκκινα κοράλλια. Και όποτε θύμωνε, τα κύματα υψώνονταν σαν βουνά και οι θυελλώδεις άνεμοι σφύριζαν τρομακτικά, και η θάλασσα προσπαθούσε να τσακίσει τις ακτές. Οι άνθρωποι τον έλεγαν Σείστη της Γης.

Ο άλλος αδερφός του Δία ήταν ένα θλιμμένο πλάσμα με χλωμό πρόσωπο. Το βασίλειο του ήταν μέσα στη γη, όπου ο ήλιος δεν έλαμπε ποτέ και υπήρχε σκοτάδι και λυγμοί και θλίψη αιώνια. Το όνομά του ήταν Πλούτωνας, ή Αιδωνεύς και η χώρα του λεγόταν Κάτω Κόσμος, ή Χώρα των Σκιών ή Άδης. Λεγόταν ότι όταν κάποιος πέθαινε, ο Πλούτωνας του έστελνε τον αγγελιοφόρο του, τον Χάροντα, για να τον οδηγήσει στο ζοφερό του βασίλειο. Για αυτό δεν είχαν ποτέ καλό λόγο για εκείνον. Τον θεωρούσαν εχθρό της ζωής.

Και άλλα υπέροχα όντα ζούσαν μαζί με τον Δία ανάμεσα στα σύννεφα στην κορυφή του βουνού. Ήταν αρκετά, και έτσι θα πούμε μόνο για λίγα από αυτά. Ήταν η Αφροδίτη, βασίλισσα του έρωτα και της ομορφιάς, που ήταν ομορφότερη κατά πολύ από κάθε γυναίκα που είχε δει κανείς. Ήταν επίσης η Αθηνά, βασίλισσα του αέρα, που έδωσε στους ανθρώπους τη σοφία και τους δίδαξε πως να κάνουν πολλά χρήσιμα πράγματα. Ήταν η Ήρα, η βασίλισσα του ουρανού και της γης, που καθόταν στα δεξιά του Δία και του έδινε όλων των ειδών τις συμβουλές. Ήταν ο Άρης, ο σπουδαίος πολεμιστής, που η ευχαρίστησή του ήταν οι σφοδρές μάχες. Ήταν ο Ερμής, ο γρήγορος αγγελιοφόρος, που είχε φτερά στα πόδια του και πετούσε από μέρος σε μέρος όπως τα καλο-

καιρινά σύννεφα που ταξιδεύει ο άνεμος. Ήταν ο Ήφαιστος, επιδέξιος τεχνίτης, που είχε το εργαστήριο του σε ένα φλεγόμενο βουνό και σφυρηλατούσε υπέροχα πράγματα από σίδηρο και χαλκό και χρυσό. Και εκτός αυτών, υπήρχαν και πολλοί άλλοι για τους οποίους θα μάθουμε, και για τους οποίους οι άνθρωποι έλεγαν παράξενες και όμορφες ιστορίες.

Ζούσαν σε πλούσια, χρυσά δωμάτια εκεί ψηλά στα σύννεφα- τόσο ψηλά που τα μάτια των ανθρώπων δεν μπορούσαν ποτέ να τους δουν. Όμως εκείνοι κοιτούσαν κάτω και έβλεπαν τι κάνουν οι άνθρωποι, και συχνά λεγόταν ότι έφευγαν από τα ψηλά τους δώματα και περιπλανιόνταν μεταμφιεσμένοι στη στεριά ή τη θάλασσα.

Και από αυτούς τους ισχυρούς, ο ισχυρότερος όλων ήταν ο Δίας.

Αντώνης Ξενάκης

Η στήλη της Πλάκας

Πλάκα μου κάνεις

«Αγάπη μου, βρήκα ένα εκπληκτικό οικοπεδο στην Πλάκα σε πολύ καλή τιμή!»
«Τόσο φτηνά δίπλα στην Ακρόπολη; Μήπως έχει

κάποιο ελάττωμα;»

«Τι ελάττωμα να έχει μωρό μου! Αλήθεια, για ποιά Ακρόπολη μιλάς;»

Κάπως έτσι ξεκίνησε η περιπέτεια αρκετών από εμάς, ειδικά των πιο πρόσφατων οικιστών. Ας μη μιλήσουμε περαιτέρω για πολεοδομίες, αρχιτέκτονες, εργολάβους, ηλεκτρολόγους, υδραυλικούς κ.ο.κ., αν και πιστεύω ότι όλοι κάνουν, ότι δεν θυμούνται αυτή την περίοδο. Ενίοτε ανατρέχουν σε αυτή στις συνεδρίες με τον ψυχολόγο (νά' ναι καλά ο άνθρωπος).

Και να λοιπόν η μετακόμιση (άλλο κεφάλαιο αυτό) και η προσαρμογή. Άγνωστα πρόσωπα και η πολυτέλεια του να έχεις τη

μονοκατοικία σου ξαφνικά σε έκανε απομακρυσμένο γείτονα. Πού οι καλοί καιροί που έκανε πάρτυ ο από πάνω και μετά τα σχετικά @#%&^* χτύπαγες την πόρτα του και έβλεπες την εσωτερική διακόσμηση του όμοιου με του δικού σου διαμερίσματος. Εδώ βλέπεις το απ' έξω και αναρωτιέσαι, τι να έχει μέσα αυτός. Gucci σαλόνι; Δρύινο πάτωμα; Χρυσές μπαταρίες στο μπάνιο; Αγαπητοί γείτονες, έχουμε πλέον αναβαθμιστεί και οι προσδοκίες δεν έχουν τέλος.

Η κρίση όμως έφερνε τους ανθρώπους πιο κοντά. Στις πυκνοκατοικημένες περιοχές ή σε περιοχές που υπάρχει οικειότητα μεταξύ των κατοίκων διοργανώνονται βραδυνά, ενίοτε ρεφενέ, αγώνες τάβλι με ούζο και μεζέ, φυσικά το πανταχού παρόν μπάρμπεκιου και σε πιο high καταστάσεις απογευματινό τσάι. Στην Πλάκα έγινε με πιο ανορθόδοξο τρόπο. Αναπόφευκτα αυξήθηκαν οι κλοπές και η αξιόπαινη πρωτοβουλία κάποιων, δημιουργήσε τις ομάδες περιφρούρησης. Έκτοτε «τρως στην μάπα» που λένε και στο χωριό μου, έναν συνάνθρωπο για 3 ώρες. Αποτέλεσμα: γλιτώνεις τον ψυχολόγο, διαπιστώνεις ότι δεν είσαι ο μόνος που ψαρεύει, κυνηγάει, χωρίζει, μεγαλώνει παιδιά κ.ο.κ. και ανακαλύπτεις ότι ο τόπος έγινε πιο όμορφος, πιο φιλόξενος, πιο ανθρώπινος.

Τι κι αν οι κλοπές δείχνουν να μειώνονται μετά από αυτή την πρωτοβουλία. Τι κι αν

γνέφεις με χαμόγελο στους επιβάτες του αυτοκινήτου που βολτάρουν έξω από το σπίτι σου καθημερινά. Τι κι αν 3 ώρες την εβδομάδα έχεις πλέον ένα κυρίαρχο σκοπό: την προστασία της γειτονιάς σου. Η ζωή σου άλλαξε. Πάρτο χαμπάρι. Και άλλαξε προς το καλύτερο. Φέρε λοιπόν κι άλλους όχι μόνο για τη φύλαξη, αλλά και για το τουρνουά τάβλι, για τις βραδιές Καραγκιόζη, για το πανηγύρι, για την κοπή πίττας και για αυτό που έχεις στο μυαλό σου που θα μας φέρει πιο κοντά και δεν σου έχει δοθεί ακόμη η ευκαιρία να το ξεστομίσεις.

Και ναι, δεν σου κάνω πλάκα. Απλά μένω στην Πλάκα.

Δημήτρης Σαλωνίκης

‘ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ
ΒΡΗΚΑ ΕΝΑ
ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΟ
ΟΙΚΟΠΕΔΟ
ΣΤΗ ΠΛΑΚΑ
ΣΕ ΠΟΛΥ
ΚΑΛΗ ΤΙΜΗ!
- ΤΟΣΟ
ΦΤΗΝΑ ΔΙΠΛΑ
ΣΤΗΝ
ΑΚΡΟΠΟΛΗ;’

Το σταυρόλεξο

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

- 1. Περιπετειώδης ξένη σειρά στην τηλεόραση (ξεν.) - Αλλιώς το ξημέρωμα
- 2. Άγιοι: Η εκκλησία της περιοχής μας
- 3. Τα χρησιμοποιούμε στον καφέ και στα γλυκά (πληθ.)
- 4. Ένα σύμφωνο - Ο οικισμός μας - Μία αίσθηση
- 5. Ένα πέλαγος - Νησί του Αιγαίου
- 6. Δεν έχει καμία διαφορά αυτός - Ακούμε με αυτό (καθ.)
- 7. Αναφέρονται συγκρινόμενα (πληθ.) - Ιρλανδικός επαναστατικός στρατός
- 8. Προσωπική αντωνυμία - Εκεί γίνονται ταυρομαχίες - Μισή ... πηγή
- 9. Φρόντιζε ... κάποτε τα παιδιά - Διεθνής όρος για το πετρέλαιο
- 10. Ονομάζονται τα χημικά στοιχεία φθόριο και χλώριο - Χρησιμεύει για σκίαση
- 11. Κλάδος της ιατρικής - Πρόθεση
- 12. Χρονικός σύνδεσμος - Νησί του Ιονίου που πουλήθηκε από την Αλβανία στην Ιταλία το 1998 έναντι 57 δις δραχμών - Μέρος συνθήματος των προσκόπων

ΚΑΘΕΤΑ

- 1. Ο δήμος που ανήκουμε - Τοπικό επίρρημα
- 2. Είναι ο άνθρωπος - Το μικρό ροκέ - Η γραμμή που σχηματίζεται στις πλευρές ενός σκάφους, εκεί όπου αυτές εφάπτονται με την επιφάνεια της θάλασσας
- 3. ... Βουαγιάζ: απαραίτητο για εκδρομές (ξεν.) - Ένα από τα Δωδεκάνησα
- 4. Η οστέινη πλάκα που βρίσκεται κατά μήκος του στέρνου των πτηνών - Κυλώ-νιο : κάθε πράξη που μπορεί να επισύρει ντροπή σε πόλη ή κράτος
- 5. Είδος ψαριού (πληθ.) - καλούμπα: συνήθεια της Καθαράς Δευτέρας
- 6. Δεν θα γίνει ποτέ στην περιοχή μας - Ένας πλανήτης
- 7. Κατάλληλος για λαδερό φαγητό - Υποβάλλω μήνυση εναντίον κάποιου
- 8. ... Γκαρός: Το γαλλικό τουρνουά τένις - Τελικός σύνδεσμος - Άγγλων ...μέσα
- 9. Πατρίδα του Αιήτη - ... Στράτου: αναβίωσε τους ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς - Βυζαντινή νότα
- 10. Αλλιώς το Κολοκοτρωνίτσι - Αρχικά αεροπορικής εταιρίας
- 11. Αλλιώς λέγεται και ... σπαζοκεφαλιά - Νόστιμα οστρακοειδή (πληθ.)
- 12. Ο άγιος ... λαϊκά - Το αποτέλεσμα μιάς διαίρεσης

Η λύση του στο τέλος του τεύχους

Λεωνίδας Γλυνός

Μή προπετῶς τοὺς ἀνθρώπους, μήτε μέμφεσθαι μήτε ἐπαινεῖν.

ΠΛΑΤΩΝ

Τους ανθρώπους ούτε να τους κατηγορείς, ούτε να τους επαινείς με επιπολαιότητα.

ΠΛΑΤΩΝ

Το ποίημα

ΤΟ ΔΑΚΡΥ

Το δάκρυ
-έλεγα κάποτε-
σημαίνει αδυναμία
ανθρώπου σε μεγαλωσύνη φτωχού.
Μα αν το δάκρυ
ξεχείλισμα της ψυχής σου είναι,
υγροποιημένο το συναίσθημά σου,
ποιος είπε
πως είναι
πικρή, φτωχή σταγόνα;
ζυγίζει
την αντάρα μιας ψυχής,
δύο κόσμων τη σύγκρουση,
την υπέρτατη χαρά σου
ή τη λύπη.
Στο λαμπύρισμά του
η ψυχή σου σκέτη
στη ζεστασιά του
η θέρμη της καρδιάς σου.
Στο κύλισμά του
το ανασκάλεμα του εγώ σου.
Ω! Ψυχή μου,
στο δάκρυ μου σε βρίσκω.

Γωγώ Βουτσινά

Λεωνίδας Γλυνός

«Αυτός χρωστάει της Μιχαλούς»

Στα χρόνια του Όθωνα, βρισκόταν σε κάποιο σοκάκι στο Ναύπλιο η ταβέρνα της Μιχαλούς. Παραδόπιση και εκμεταλλεύτρια, από τον καιρό που πέθανε ο άντρας της, είχε μία περιορισμένη πελατεία, που της έκανε πίστωση για ένα χρονικό διάστημα, μετά το τέλος του οποίου έπρεπε να εξοφληθεί ο λογαριασμός. Αλίμονο σε εκείνον που δε θα ήταν συνεπής` η Μιχαλού, κυριολεκτικά, τον ξετέλιζε. Ανάμεσα σε αυτούς τους οφειλέτες ήταν και ένας ευσυνειδητός, που του ήταν αδύνατο να βρει τρόπο να την ξεφλήσει, γιατί δεν είχε τώρα τελευταία δουλειά. Μέρα και νύχτα γύριζε στους δρόμους παραμιλώντας. Όταν κανείς ρωτούσε να μάθει τι είχε ο άνθρωπος αυτός, απαντούσαν: "Αυτός...χρωστάει της Μιχαλούς". Από τότε έμεινε η φράση.

Λεωνίδας Γλυνός

Πεδία Δημιουργίας και Φαντασίας

Πως ξεκίνησα να μαθαίνω φλάουτο.

Το φλάουτο για μένα είναι ένα ξεχωριστό και γλυκό όργανο. Ένα βράδυ έβλεπα στην τηλεόραση ότι στο μουσείο της Ακρόπολης έπαιξε μία ορχήστρα από το Μέγαρο Μουσικής. Ξαφνικά ακούστηκε μόνο ένα όργανο από όλα αυτά. Αυτό το όργανο που έπαιξε μόνο του ήταν το φλάουτο. Μόλις το άκουσα μαγεύτηκα και είπα στη μαμά μου ότι αυτό το όργανο θα ήθελα να μάθω.

Αμέσως η μητέρα μου κι εγώ, πήγαμε σε ένα ωδείο και είπαν στη μαμά μου να πληρώνει 100 € το μήνα. Μόλις βγήκαμε από το ωδείο η μαμά μου, μου είπε πως αν

θέλω να μάθω πραγματικά φλάουτο θα πρέπει να προσευχηθώ ώστε ο Θεός να μου ανοίξει πόρτα επειδή ήταν πολλά τα χρήματα.

Το ίδιο βράδυ την ώρα που πήγα να κοιμηθώ γονάτισα στο κρεβάτι μου για να προσευχηθώ όπως μου είχε πει η μαμά μου. Εκείνη ήρθε αμέσως δίπλα μου για να προσευχηθεί μαζί μου.

Μέσα στην εβδομάδα βρήκαμε ένα άλλο ωδείο και πληρώναμε 35€ το μήνα. Από τότε έχουν περάσει τρία χρόνια και η αγάπη μου για αυτό το όργανο έχει γίνει ακόμα μεγαλύτερη.

Ελπίδα Παϊδα
10 ετών

Κωνσταντίνος Καλογιάννης—5 ετών

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Στις αίθουσες του Δημοτικού Σχολείου της Πλάκας Κερατέας γίνονται τα εξής μαθήματα :

- Μαθηματικά Δημοτικού και Γυμνασίου, Δευτέρα 18.00-20.00,συμμετοχή δωρεάν.
- Αθλητική Ψυχαγωγία για παιδιά, Δευτέρα και Τετάρτη 19.00-20.00
- ΤΑΕ KWON DO και αυτοάμυνα για παιδιά και ενήλικους, Τρίτη-Πέμπτη 19.00-20.00 και Σάββατο 18.00-19.00
- Γυμναστική για γυναίκες, Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή 18.00-19.00,συμμετοχή δωρεάν.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ : 6945 082179

- Παρακαλούνται οι κάτοικοι του οικισμού μας να φροντίζουν για την καθαριότητα των κοινόχρηστων χώρων.
- Κάθε Δευτέρα γίνεται αποκομιδή μεγάλων απορριμμάτων και κλαδιών από ανοιχτό φορτηγό του Δήμου.
- Λόγω των έντονων ανέμων της περιοχής μας, η υπερχειλίση των κάδων πρέπει να αποφεύγεται.
- Οι μπλε κάδοι ανακύκλωσης δεν προορίζονται για άλλου τύπου απορρίμματα.

Κυριακή 10:00Κάθε - 12:00 τα γραφεία του Συλλόγου είναι ανοιχτά για κάθε πληροφορία και πληρωμή συνδρομών. Τηλέφωνο 22920.22433

Ο	Σ	Ε		Ν	Υ	Σ	Α	Σ		Σ	Υ	12
Κ	Ε		Α	Ι	Ι	Ο	Υ	Ο	Σ	Ο	Ν	11
Ι	Ν	Α	Π		Α	Ν	Ο	Ι	Ο	Υ	Α	10
Υ	Ι	Ο		Α	Ν	Α	Μ	Α	Ρ	Α	Π	9
Η	Π		Α	Ν	Ε	Ρ	Α		Υ	Σ	Ε	8
Π		Α	Ρ	Ι		Υ		Α	Σ	Ι		7
	Σ	Υ	Ο		Σ	Ο	Ι	Δ	Ι		Ο	6
Σ	Ο	Ρ	Δ	Ν	Α		Ο	Ι	Ν	Ο	Ι	5
Η	Φ	Α		Α	Κ	Α	Υ	Π		Ο	Ρ	4
Α	Ι	Κ	Α	Υ	Α	Τ	Υ	Ο	Κ		Υ	3
	Ρ		Ι	Ο	Ρ	Υ	Ι	Ρ	Α	Ν	Α	2
Η	Ι	Υ	Α	Ρ	Α	Χ		Τ	Σ	Ο	Υ	1
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	

Η ύλη του ταχυδρομικού

Η έπαρση της σημαίας για την Εθνική Εορτή της 28ης Οκτωβρίου από τον Πρόεδρο του Συλλόγου Πλάκας κ. Ευάγγελο Κύτρο.

- ΑΛΟΥΜΙΝΙΑ-ΣΙΔΕΡΑ
- ΓΚΑΡΑΖΟΠΟΡΤΕΣ-ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ
- ΚΕΡΑΜΟΣΚΕΠΕΣ
- ΚΑΓΚΕΛΑ (ΣΙΔΗΡΟΥ-ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ)
- ΠΑΤΑΡΙΑ
- ΠΡΟΚΑΤ ΣΠΙΤΙΑ
- ΣΚΑΛΕΣ
- ΡΟΛΛΑ
- ΠΕΡΙΦΡΑΣΕΙΣ

ΚΥΠΡΙΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ 17 - ΚΕΡΑΤΕΑ
EMAIL: pavlosipap@yahoo.com

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

- ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ
- ΣΙΔΗΡΟΥ
- ΚΕΡΑΜΟΣΚΕΠΕΣ
- ΑΥΤΟΜΑΤΕΣ ΓΚΑΡΑΖΟΠΟΡΤΕΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΗΛ.-FAX : 22990 49142, ΚΙΝ.: 6973 019 420

Για το περιεχόμενο των κειμένων την ευθύνη φέρει ο εκάστοτε υπογράφων.

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους αρθρογράφους για την άμεση και αφιλοκερδή ανταπόκριση στο κάλεσμά μας, ώστε να γίνει πραγματικότητα η έκδοση της εφημερίδας του Οικισμού μας και περιμένουμε τις συμμετοχές όλων, όσοι ενδιαφέρονται να συνεισφέρουν στην προσπάθεια αυτή.